

MENIGHETSBLADET

Menighetsblad for Osen, Roan, Åfjord og Stoksund • Nummer 3/2020 • 1. årgang

OSEN
ROAN
ÅFJORD
STOKSUND

PETTER SKANSEN:

Urokkelig, allsidig og folkekjær

- ◆ HVERDAGSTANKER
- ◆ KIRKESKIPET I STOKSUND KIRKE

KONFIRMANTER 2020

MELLOM HIMMEL
OG JORD

EINARS VEI TIL PREST

REDAKTØREN

Det er ikke like enkelt å være raus, inkluderende og positiv til alt og alle hver eneste dag. Byggedyr og misunnelse får leve i beste velgående blant oss, dessverre. For ikke så lenge siden kom jeg i snakk med et menneske som har fått merke noe av dette. For det som denne personen gjorde, var uvanlig for folk flest. Det må være lov å gjøre seg bemerket. Også på Nord-Fosen. En som har behandlet alle likt hele livet og som fortjener heder og ære er Petter Skansen som du møter i hovedreportasjen denne gangen. Einar har hatt eksamen, og vi gleder oss til august, når ordinasjonen skjer i Roan kirke. Og er det virkelig tyvgods i Stoksund kirke? Jeg ønsker alle lesere en god sommer!

SØLVI MURVOLD
REDAKTØR

DENNE DELER JEG

Foto: Pixabay

75 personer har søkt om å få begynne på prestestudiet høsten 2020. Det viser tall fra Samordna opptak. De 75 har profesjonsstudium teologi som sitt førstevalg. Aleksander Garmann Gullaksen leder rekrutteringsarbeidet i Kirkerådet og er veldig fornøyd med utviklingen.

– Dette er svært gledelige tall for oss! Det har vært målrettet arbeid for å få flere til å velge utdanning som leder til jobb i kirken. Dette er langsiktig arbeid, og vi har ikke løst rekrutteringsproblemene i kirken, men det er oppløftende å se gode tall være stabile over år, sier Gullaksen.

Kilde: kirken.no

Andakten i dette nummeret er skrevet av Helene Moe fra Arnøya i Nærøysund kommune. Hun jobber som aktivitør for eldre og beveileder for flyktninger. Da hun bodde i Åfjord jobbet hun i forbutikken på Årnes Handel og i Heggli Barnehage. Hun minnes tida i Åfjord som kjempefine år og har fortsatt kontakt med kjære venner fra tida hun bodde her.

ANDAKT

GUDS VEIER ER URANSAKELIGE

Vi mennesker har fått et liv i gave fra Gud. Dette livet ønsker vi skal bli best mulig og uten vanskeligheter. Vi vil føle oss lykkelige og fornøyde. Gud vil også at vi skal ha det godt, fordi han elsker oss og han gav seg selv i døden for oss. Han har virkelig gitt oss bevis på at vi er dyrebare for ham. Det er ekte kjærlighet, uten noen brist.

Det er en spesiell beretning i Bibelen jeg vil nevne for å vise hvordan Gud kan bruke et menneske for å gjøre store ting for andre. Dette står i 1. Mos. 30.24

Josef var Jakobs 11. sønn. Han elsket denne sønnen høyere enn de andre og kledde ham finere og gav ham privilegier foran de andre brødrene. Dette gjorde brødrene svært misunnelige. Josef kunne tyde drømmer og han fortalte brødrene og sin far at han hadde drømt at de alle bøyd seg for ham. Da ble de enda sintere på ham. De ville bli kvitt ham og solgte ham til noen ismaelittiske kjøpmenn som igjen solgte ham til Potifar i Egypt. Han var Faraos hoffmann, en egypter. 1. Mos. 39.

Josef arbeidet hos Potifar, og Herren var med Josef. Dette så Potifar. Derfor fikk Josef svært stor tillit og mye ansvar i hans hus. Men Potifars kone fristet Josef og ville ha ham til å synde, men han rømte fra henne. Da løy hun om ham til sin mann, og Josef ble kastet i fengsel. Etter hvert fikk han ansvaret for de andre fangene. Gud var fortsatt med Josef.

Dette viser oss at Gud er med oss i alle ting som skjer med oss. Han forlater oss aldri.

Josef fikk mulighet til å tyde drømmene til to fanger, og det gikk med dem som han hadde sagt. Den ene jobbet for Faraos og to år senere hadde han en drøm som ingen kunne tyde. Da hentet de Josef. Han kunne fortelle Faraos hva drømmene hans betydde. Det skulle komme syv år med overflod av mat og syv år med hungersnød. Han rådet Faraos til å finne en mann som kunne samle mat når det var overflod, for å kunne ha mat til de syv dårlige årene. Faraos satte Josef til dette ansvaret, og han ble satt til å være Egypts øverste leder, nest etter Faraos.

Da de magre årene kom, kom også Josefs brødre for å spørre om korn fra lagrene. Josef kjente dem, men de skjønnte ikke hvem han var. De knelte ned for ham, og han husket drømmen han hadde hatt. Han bad dem hente sin yngre bror og far og komme tilbake til Egypt. Han gråt uten at de så det. Da de etter en tid endelig fikk med seg Benjamin, den yngste, gav Josef seg tilkjenne for brødrene sine. Han omfavnet dem og tilgav dem, og sa at det var Gud som hadde sendt ham for at de og alle skulle berge livene sine. Josef så tydelig Guds plan i det som hadde skjedd i hans liv. Han hadde blitt 40 år og fikk endelig vist brødrene hvordan Gud på uransakelig vis hadde reddet dem alle. Denne fortellingen er virkelig trostyrkende å lese.

GOD SOMMER FRA HELENE MOE

Petters himmelreise

Petter Eilif Skansen. Han er et kjent navn for mange, en bauta vokst opp på Skansen Fjellgård, øverst i Sjørdalen i Åfjord.

Som eldst av seks søsken så hadde Petter odel på gården, men det ble ikke slik at han ble gårdbruker. Det ble broren Arvid som tok over når faren la ned ljaen.

Petter tok en annen yrkesvei, men snakker varmt om oppveksten og livet inne på Skansen. Han var ikke gamle karen da han lærte seg å gå med ljaen etter faren på slåtteengene. Det var om å lage like fine skår som faren, og aller helst holde samme tempo.

– Det var ei fin tid, minnes 83-åringen, men legger til at det var ei anna tid. Jeg ble jo vant til praktisk arbeid, små reparasjoner og snekring. Når vi skulle ærend i Åfjord, gikk vi over fjellet til Stjern. Det var ikke vei inn til Skansen på den tida, og når vi tok turen var det alltid med flere ærend og besøk som skulle gjøres. Blant annet hadde vi som regel med ost og smør som vi lagde på gården, og som vi solgte.

Da han var åtte år begynte skolegangen, to uker skole og to uker fri. Skolen var på Sela, og skoledagen bestod for det meste av regning, norsk, kristendom, og etterhvert mye diktering.

– I tillegg måtte vi lære mye utenat, forteller Petter. Katekismen med forklaringer var noe som vi måtte kunne, til punkt og prikke.

Petter var hjemme til 1953, da ble det et år på Bakketun i Verdalen, som var ungdomsskole den gangen. Noen videre skolegang var det ikke snakk om, og med ett ungdomsskoleår og ett vårkurs i sekken ble Petter som 17-åring spurt om å være lærer ved Fjellets Skole i Ner-Sela, og barneskolen på Sela hvor han selv hadde gått. Begge skolene lå i Verran kommune, men skolen på Sela hadde bokmål som skriftform, mens Ner-Sela holdt seg til nynorsk. Akkurat

TUVA-TRAVER: Med området rundt Tuva i bakgrunn på bildet ser Petter tilbake på et langt og innholdsrikt liv, med Inger, barn og Jesus ved sin side.

det hadde sine utfordringer minnes han, men det gikk bra.

For å få mer utdanning ble det flere brevkurs på unge Skansen. Praktisk regning og språk var blant annet fagene han tok videre utdannelse i. Og rundt midten av 60-tallet fikk han lærerpost i Steigen i Nordland, hvor han var et par år før han satte kursen mot Trøndelag til en ny lærerpost, nærmere bestemt Flatanger. Det skulle vise seg å være et lykketreff, for der traff han sin Inger. Han er lun og god, Petter, og humrer når han minnes den første tida med sin vordende kone. Vil du ha mer detaljer, spør han og kikker opp med smil om munnen. Humøret er det ikke noe i veien med, men vi nøyer oss med året han og Inger ble gift, i 1969. Syv barn har ekteparet Skansen fått, Per Georg, Arnt Egil, Else Iren, Bernt Alfred, Anne Lise, Jon Åge og Ole Petter. Per Georg har tatt over barndomshjemmet og driver gården inne på Skansen med sin fru, Beate Kiran Skansen.

Tilbake til Åfjord

Ti år ble det i Flatanger. Da var det tid for å komme tilbake til Åfjord.

– Jeg ble oppfordret til å søke på stillingen som menighetssekretær av Arne Tinnen, forteller Petter.

Som sagt så gjort, Petter fikk stillingen, og familien Skansen som nå var blitt en flokk på seks, på flyttet inn i leiligheten på Misjonshuset.

Hverdagen som menighetssekretær var allsidig, med mye besøk rundt i distriktet og forskjellige oppgaver. Andakter og besøk på Trygdepensjonatet i Stoksund og helsesenteret i Åfjord, konfirmantundervisning og skolelag, bibelgrupper, sjelesorg og samtaler om liv og død.

Men at menighetssekretær Skansen også har en tid som råkjører er det nok ikke mange som vet. Vel, det var neppe ofte råkjøreren i Petter slapp ut, men for en del av ungdommene på skolelaget ble det ekstra artig når Petter Skansen og daværende skolelagssekretær Ann

Johanne Hårstad kjørte om kapp med noen heftige forbikjøringer. Til stor jubel i baksetet, som helt sikkert bidro med heiarop for å få gasspedalen enda lengre ned.

Han har vært med på mye, hørt mye, og har alltid hatt som mål å behandle alle likt. – Jeg er takknemlig for at jeg har hatt mulighet til å møte så mange mennesker. Alle har en livshistorie å fortelle, og alle er like verdifulle, sier Petter, klokt og ettertenksomt.

Prestetjeneste

I godt voksen alder fikk Skansen mulighet til å starte en ny karriere. Han begynte som prestevikar, først i Fosen prosti, og etterhvert ble han også vikar i Namdalen.

– Jeg trivdes veldig godt som prestevikar, sier Petter. Det var også ei fin og interessant tid i livet mitt. Mye kjøring og delvis hybeltilværelse i Namsos, men det gikk bra det og.

– Jeg må ha arbeidsplassen blant folk, møte folk. Det er veldig viktig for meg, jeg hadde ikke passet som å jobbe et sted hvor jeg ikke kunne jobbe med, og møte mennesker.

– *Kunne du utføre alle slags prestegjeringer?*

– Jeg hadde lov til alt, bortsett fra vielser, sier han.

Naturens mann

At Petter har hatt mange turer til Tuva i Åfjord er ingen hemmelighet. Over 3000 turer har det blitt, en rekord som neppe mange kommer til å slå.

– Det har ikke bare vært lette turer, men jeg er ikke den som blir redd, sier han. Selv om jeg ikke likte meg den gangen jeg kom for tett innpå en jerv med bytte, eller den eneste gang jeg måtte snu rett før toppen. Da hadde jeg sett sporene etter bjørn ei god stund, så jeg var forberedt på at jeg kunne møte på en bamse. Før siste skråning opp mot Tuva stod det en svær bjørn, så da trakk jeg meg rolig unna. Men selv om jeg ikke var direkte redd, var jeg skeptisk. Og jeg lovt meg selv at jeg ikke skulle snu og se om den kom etter meg, men det klarte jeg ikke. Jeg så meg over skuldra hele tiden, forteller Petter, og legger til

Travel mann: Han har vært mye på farten, Petter. Men med Inger ved roret i heimen har det vært kontroll på både unger og hus. Og Petter!

at han var nok heldig med vindretninga den dagen. – Jeg gikk rolig, men var ikke så rolig inni meg, sier han. Det er en opplevelse jeg ikke glemmer.

Respekt for naturen og dyra har Petter med seg fra oppveksten på Skansen. Da var det ikke uvanlig å høre ulvehyl en vinterkveld.

– Vi var ikke gamle ungene når vi begynte gå på ski eller til fots i fjellene rundt oss, men vi hadde ikke i tankene at det var rovdyr rundt oss, forteller Petter.

Med naturen tett innpå seg fra barnsben lærte Petter å sette pris på den vakre og enestående naturen vi har rundt oss.

– Se på alt som har blitt skapt og hvordan det er, sier han. Hvor lett er det ikke å tro at det står en skaper bak alt vi ser og rører ved, sier han.

Alvor

Petter går på elgjakt hvert år, og det gjorde han også denne dagen i 2014. Det hadde regnet mye hele høsten så både bekker og elver hadde blitt uvanlig store. Petter var på vei tilbake til bilen, da han skulle hoppe over en stor bekk. Det hadde gått bra andre veien, men nå skled han og falt i bekken. – Jeg ble fort tung, sier han. Med stor sekk og jaktklær, ble det helt umulig for Petter å komme seg opp.

– Jeg både ropte og prøvde med jaktradioen, og det var vel noen som

hørte meg, selv om jeg ikke husker så mye av akkurat det. Jeg holdt meg fast i en stein, og klarte og holde hodet over vannet ei stund, men etter hvert ble det for tungt, sier Petter. Taket om steinen glapp, og jeg for under.

– Tre stykker fra jaktlaget fant meg i bekken, fikk meg opp og tømt meg for vann. Men da lå jeg med hodet ned, så det var nok i siste liten. Noen sykehustur var det likevel ikke snakk om. Jeg kom meg, sier Petter, det holdt.

Men for Petter ble dette så mye mer enn en nesten-drukningsulykke. For han var død. I hvert fall fra livet her på jorda.

– Jeg fikk en forsmak på livet etter døden, hjemme hos vår Far i himmelen, sier han alvorlig. Det var så fint. Naturen var så flott. Og Jesus var sammen med meg, og vi kommuniserte med tankene, ikke med ord.

– Jeg ble litt skuffet når jeg ikke fikk bli i himmelen, det var det mest fredfulle jeg har opplevd. Da jeg kom til meg selv, ble det uvirkelig å være her på jorda igjen, etter å ha sett og opplevd det som vi har i vente. I ettertid har det vært en opplevelse som jeg kan gjengi med tre ord: Salighet, glede og fred. Jeg har preket om himmelen mange ganger, men å oppleve den selv, det er helt ubeskrivelig.

– Det er et fint mål og gå i mot. Det er ingen som får meg bort fra troa på det evige liv. Da må jeg fornekte noe av det

som jeg har opplevd og det blir helt feil. Jeg må være ærlig, sier Petter Skansen. Han minnes årene godt og samtalen går lett. Han er helstøpt, Petter. Urokkelig og trofast mot Jesus og troa på at Gud har skapt det vi ser rundt oss. Ikke minst et menneske å se opp til, og lære mye av. For når samtalen nærmer seg

slutten, så er det medmennesket Petter vi har lært mest å kjenne. En som har tatt seg tid til både å se og høre hvordan andre har det. Behandle og respektere alle slags mennesker, uansett hvordan og hvor i livet han har møtt dem. Vi burde alle hatt et møte med Petter Eilif Skansen.

TEKST OG FOTO: SØLVI MURVOLD

TRE OM PETTER

LISE TARALDSEN, VENN OG STYRER I HEGGLI BARNEHAGE

Jeg vil beskrive Petter som en traust og klok kar, med et tydelig Jesus-vitnesbyrd, og med god evne til å formidle Guds Ord til både unge og eldre. Han har vært formann i styret for Heggli Barnehage gjennom mange år, og har vist både interesse, innsikt og omsorg til å kunne lede virksomheten på en god måte. Han er lett å samarbeide med, og det Petter har tatt på seg av oppgaver, kan vi stole på blir gjennomført. Petter har god sans for humor, og sprer glede og oppmuntring til de han møter. Han har vist trofasthet i den tjenesten han har stått i som menighetssekretær og prestevikar, noe som har vært til glede for oss i Åfjord gjennom mange år. Jeg setter stor pris på å ha lært Petter å kjenne gjennom samarbeid i ulike sammenhenger, og har stor respekt for han som den stødige og trivelige personen han er.

KRISTIAN KJENES, SOKNEPREST ÅFJORD

Petter Skansen var en av de første jeg møtte da jeg kom til Åfjord 2004. Han troppet opp, ønsket oss velkommen og hjalp oss med å bære inn flyttelasset. For en hjelpsom og snill mann, tenkte jeg da. Og det tenker jeg fortsatt. Jeg har hatt gleden av å ha mye med Petter å gjøre de 16 årene som jeg har vært prest her. Vi har feiret gudstjenester sammen og han har vikariert en del for meg når jeg har hatt ferie eller utallige pap-pa-permisjoner. Petter har alltid vært velvilligheten selv, og vært nøye og forberedt til de tjenestene han har gjort. Det er nok ikke uten grunn at han har blitt kalt for «kirkens nødhjelp» med alt det han har stilt opp med.

OLE PETTER HALSVIK SKANSEN, YNGSTE SØNN

Nesten uansett kor ein er, om det så er i Åfjord, på Fosen eller i Trøndelag; så er det aldri dumt å nemne at ein er «unna» han Petter Skansen. For det er aldri eit vondt ord å høyre om han Petter. Men det har hatt sin pris – han har ikkje vore heime i særleg grad heller, det kan vel både ho mamma og søskena mine skrive under på. I arbeidet sitt har han alltid vore nøye, det kjem vel av gena, ingenting skal gjerast halvvogs. Ei gudsteneste kunne han gjerne bruke fleire veker på å planlegge. Som formidlar er han ofte veldig lettrørt over eigen bodskap, det er ikkje tvil om at det han har preika om har vore rett frå hjartet. Han kan gjerne sjå på nyheiter heile dagen, men TV'n er sovemedisin, for han har ikkje så vidt eg kan minnast fått med seg ei heil nyheitssending...

EINARS VEI TIL PREST

Da Sølvi sendte meg en e-post og lurte på om jeg ville si hvordan jeg hadde det fem dager før eksamen, tenkte jeg: «Ka ha du begitt dæ ut på Einar? Du e itj heilt rætt som sa ja te det her prosjækte: «Einars vei til prest»» Fallhøyden er ganske stor. Aldri har jeg kjent på et slikt press før en eksamen som denne gangen. «Heile bøgda», i alle fall de som kjenner til Menighetsbladet, og at jeg skal bli prest lurer på hvordan det går. Hva om det går dårlig? Ja da går det dårlig og det har det gjort for mange før. Dersom jeg skal tenke positivt rundt en eventuell slik situasjon, så må det være at jeg da kanskje bedre klarer å male Guds kjærlighet, nåde, dåp, nattverd og evangeliet tydeligere for øynene og ørene på oss alle slik at vi får større hvile og livsmot.

Undervisningshalvåret ble annerledes på grunn av korona. Tiden etter påske ble stort sett tilbrakt på gutterommet til en av mine sønner foran zoom på datamaskinen hvor undervisningen foregikk digitalt. Det ble i tillegg tre korte turer til Oslo for noen praktiskrelaterte øvinger, og mange samtaler i plenum om det å være prest.

Det var rart å ha en hel vogn på flytoget fra Gardermoen til Oslo S for seg selv. Det var utrolig lite folk på T-banen. Jeg må innrømme at var kjempesint fordi tanken lå på lur: «Hva om du tar med deg smitte tilbake til Nord-Fosen. Det skulle tatt seg ut...»

Når det gjelder forberedelsene til eksamen så er den siste uken satt av til lesing av pensum. Jeg lukker meg inne på hjemmekontoret og leser, drikker kaffe og irriterer meg over alle fremmedordene. Jeg har ikke sett så mange fremmedord siden jeg lærte Amharisk i Etiopia på 1990-tallet! Så skal det også sies at det er mye nyttig og lærerikt i dette studiet. Tre av de ordene som fasinere meg, og som jeg går og tygger litt på i disse tider er: Kunnskaping og Lærende Fellesskap. Det har gitt meg mer motivasjon til å bli prest.

Samtidig er det fint å bo på et småbruk hvor jeg kan stikke ut en tur og gjøre noe praktisk innimellom som avkobling, ellers hadde jeg med min personlighet «gått på veggen.»

Eksamen blir nå lagt opp som en sekstimers skriftlig hjemmeeksamen i stedet for 30 minutters muntlig. Skal jeg være ærlig, og det liker jeg, så tror jeg det er en fordel for meg som ikke har studert teologi på 27 år. Ups, nå kjente jeg at fallhøyden ble enda større... Haha! Uansett så gleder jeg meg til fortsettelsen på livet.

EINAR STRØM

MELLOM HIMMEL OG JORD

Kreative basarløsninger

Heidi og Helge Nilsen tok grep og inviterte til digital misjonsbasar for Norsk Luthersk Misjonssamband i påska, mens Misjonshuset i Åfjord fulgte på med amerikansk auksjon i mai.

Sørdalen Misjonsforening klarte på den måten å få inn nesten 10.000 kroner til misjonen. Onsdag i påskeuka er en tradisjonell basardag på Sørdalen bedehus. Gevinster ble innhentet, både fra næringslivet og andre som gjerne ville bidra. Lodd ble solgt via VIPPS, og basaren ble gjennomført som et slags «webinar» på Zoom.us, med både sanginnslag (fra Heggli som er misjonens barnehage), konkurranse, misjonsstoff (ved Olav Vestbøstad fra Trondheim), andakt (fra barnehagen) og loddsalg med trekning. Over 60 deltakere var innom og alle kunne se hverandre via nett. Flere av deltakerne responderte at de syntes dette var et flott initiativ, både for å samle inn penger til misjonen, rent sosialt og ved betydningen av å kunne dele ordet sammen.

Misjonshuset i Åfjord bruker også å ha vårbasar, men som nesten alt annet måtte også denne avlyses. Leder for Misjonshuset, Geir Tinnen, ordnet derfor med amerikansk auksjon som et godt alternativ. Auksjonen innbrakte kr 10.000,- som går til drift av Misjonshuset. Premiene var kaffe eller kranssekake, noe som sikkert ble godt mottatt hos de som vant, to dager før 17.-mai.

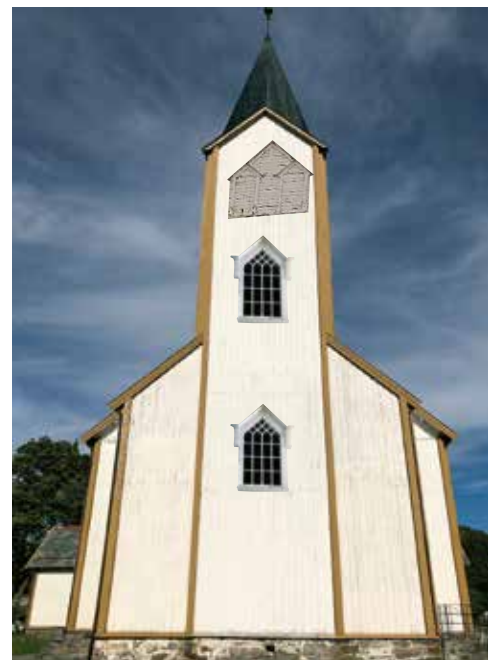
Innføring av gammel fasade på Åfjord kirke

Kirketårnet i Åfjord kirke er klar for omfattende vedlikehold. Gamle bilder og gamle skrifter forteller at man hadde problemer med lekkasjer i tårnet og det var vanskelig å holde vannet ute. Og etter hvert ble vindu og tårnluke dekket med utvendig stående panel. Allerede i 1905 var vinduer og dør borte, og i 1965 ble tårnluken kledd igjen. Når nå kirketårnet er klar for vedlikehold, ønsker fellesrådet å få tilbake mere av opprinnelig utseende. To vinduer og tårnluke skal innsettes i vestre tårnvegg, slik den var da den var bygd i 1879.

I dag finnes løsninger som tilsier at vinduer og luker kan tilbakeføres slik at kirka får mer av sitt opprinnelige utseende, uten at det skal være fare for råteskader innen kort tid.

Riksantikvaren og biskop har gitt klarsignal til å gi tårnet i Åfjord en delvis tilbakeføring av fasade. Dette er et spennende prosjekt som vil bli satt i gang i løpet av 2020.

BRIT HOÅS, KIRKEVERGE ÅFJORD

Fotomontasje av Åfjord kirke med to nye vindu i tårnet og øverste del slik som den er på siden mot nord.

Foto/montasje: Sølvi Murvold

Nytt fra Osen

På grunn av koronaviruset er det foreløpig satt et tak på publikum i Osen kirke på 100 personer. Derfor inviterer vi nybakte foreldre som ønsker dåp i Osen menighet til å ta kontakt med kirkeverge Signe Lillian Nordmeland for å finne en god dato for dåp. Det kan være aktuelt å invitere til en egen dåpsgudstjeneste utenom de gudstjenester som står oppført i gudstjenestelista.

Einar hele veien frem

Søndag 23. august er en merkedag for Roan kirke. Einar Strøm, som vi har fulgt hele veien til prest, skal ordineres i sitt nye virke. Dette er en høytidelig handling hvor både biskop Herborg Finnset og prost Brita Hardeberg deltar. Ordinasjonsgudstjenesten starter kl 11.

Søndag 27. september kl 15 er det innsettelse av Einar som sokneprest i Osen kirke, hvor han også skal være prest, i tillegg til Roan. Vi må helt tilbake til 2001 sist samme begivenhet tok sted i Roan kirke. Da var det Narve Braut som ble ordinert til prestetjeneste.

KONFIRMANTER 2020

STOKSUND KIRKE 29. AUGUST KL 11.00

Hannah Yvonne Edwardsen
Sanna Helena Forfot-Gabrielsen
Andrea Sundgård
Nicky Harbak
Ola Aune Moen
Erlend Aspaas Olufsen
Aurimas Marcinkus

ÅFJORD KIRKE 30. AUGUST KL 10.00

Aida Markanes
Alise Eimé Unhjem Salte
Andreas Stene
Anniken Skansen Kristiansen
Arthur Hermstad
Oline Moan
Emilie Butli
Emil Skorstad Larsen
Even By Haugsnes
Jannicke Bueng
Ingvild Vingen

ÅFJORD KIRKE 30. AUGUST KL 12.00

Kevin Antonio Wilmann
Kristian By Berdal
Maiken Raustein Wiik
Maria Nordli Løvseth
Martin Skevik Lysholm
Mikael Kjennerud Braseth
Niklas Osen Almaas
Ola Berdal
Benedicte Karlsen Gilde
Theodor Mathias Kjenes

OSEN KIRKE 12. SEPTEMBER KL 11.00

Sondre Olav Svee
Tuula Strøm Aarstein
Vilde Iren Buarø
Ronja Stein Buhaug
Rolf Sigurd Gjetvik
Simon Kolstad Leirset
Sivert Storvoll
John Fredrik Hagen
Julie Freland Høvik
Malin Sørmland Stein
Rikke Westerdal
Brian Green Strøm
Elice Skage Hepsø
Joakim Kolstad Leirset
Johan Øverdal

SETER KAPELL 12. SEPTEMBER KL 15.00

Wilde Birgitte Ulvin

ROAN KIRKE 13. SEPTEMBER KL 11.00

Stein Roger Bekken Strudshavn
Sindre Terning
Patrik Oliver Jensen

Konfirmasjonsdatoer for 2021:

Roan: 22. mai
Osen: 23. mai
Stoksund: 30. mai
Åfjord: 6. juni

Konfirmantjubilanter Osen

Grunnet datalagingsregulativet har vi ikke lenger anledning til å oppføre navn over konfirmantjubilantene. Dere vil få invitasjon til konfirmantjubleum i Osen kirke søndag 30. august klokka 11.00 med påfølgende selskap på Haugen ungdomshus i løpet av sommeren.

Disse årskullene er jubilarer i 2020:

50- årskonfirmanter, konfirmert 19. juli 1970
60- årskonfirmanter, konfirmert 12 juni 1960
65- årskonfirmanter, konfirmert 11. sept 1955
70- årskonfirmanter, konfirmert 2. juli 1950
75- årskonfirmanter, konfirmert 8. juli 1945
80- årskonfirmanter, konfirmert 9. juni 1940

Konfirmant- jubilanter Roan Åfjord og Stoksund

På grunn av ordinasjon og konfirmasjon blir konfirmantjubleet senere enn vanlig. 27. september inviteres 50- og 60-års konfirmanter til gudstjeneste i Roan kirke.

Åfjord og Stoksund jubilerer 50- og 60-årskonfirmanter søndag 27. september. Åfjord kirke kl 11, og Stoksund kirke kl 18. Invitasjon kommer i posten.

HVERDAGSTANKER

Puslespill er en favoritt hobby, spesielt gjennom vinteren. Der kan man sitte og pusle og tankene flyr. Etter hvert som de blir ferdige, egner de seg som oftest som rorbudekor. Så er det litt mening med puslinga også. Alle har da behov for å koble ut innimelom, spesielt ettersom årene siger på og du kjenner at du faktisk ikke orker så mye som før, fælt å si det. Litt skremmende, plutselig er vi der. Ikke er synet som før heller, brillen må bli med overalt og håret blir grått. Det er fortæranes, ikkeno som varer evig. Men det er viktig å sette pris på å være noenlunde frisk. Høres kanskje platt ut, men det er det sannelig ikke. Rart hvor tida går, og en kan se 30 år tilbake og tenke at jøss! Det er faktisk snart så lenge siden jeg ble osing, og årene har vært innholdsrike og fylt med både gode og litt mindre gode dager som det er for de fleste. Livet er en reise, vi lærer mens vi lever og vi blir da klokere med årene også.

Seter kan vi i likhet med resten av Osen med rette kalle en utkant, og små bygdesamfunn kan by på både trivsel og samhold – samtidig blir det noen ganger rett og slett for vanskelig å finne løsninger på ting sammen. Setringene har fått til veldig mye sammen tross alt, det er et levende samfunn som inneholder mange viktige samfunnselementer, vi må håpe vi kan beholde disse selv om folketallet og antall barn dessverre går ned.

Et eksempel på trivselselement er blandakoret Sjørøkk som er en veldig viktig sosial arena i bygda for oss som deltar, og vi føler at vi skaper noe positivt også for de som ikke er med.

Denne våren ble i tillegg en prøvelse på mange plan både værmessig og med koronavirus som sniker seg rundt både her og der. Utrolige konsekvenser det lille krapylet fikk istand både helsemessig og økonomisk for hele verden.

Dette ble mine hverdagstanker en fredag i mai mens snøelagene går rundt husnova. Men godværet lurte rundt neste sving, ønsker alle en god sommer!

RAGNHILD RISETH

Denne spalten er åpen for personlige hilsener. Anbefalt annonsepris er kr 150,-. Annonsen betales til Menighetsbladets konto 4345.06.19214, eller VIPPS nummer 112535.

TAKK

♦ Hjertelig takk for all vennlig deltakelse, blomsterhilsener og pengegaver til blomsterfondet og kreftavdelingen i forbindelse med vår kjære Jostein Bårdlis bortgang og begravelse.

Herdis

Tone, Torbjørn og Håvard med familier

♦ Hjertelig takk for deltagelse ved vår kjære Svein Jenssen sin begravelse. En spesiell takk til Anne og Åse fra Trondheimsolistene som spilte for oss i kirka. Takk for vakre kranser og blomster. Takk til alle som har gitt bidrag til Brandsfjord Blomsterfond og til Kreftforeningen hvor det kom inn kr 30 300,-.

Randi / familie

♦ Takk for deltagelse, blomster og gaver ved Olav Ingvald Hepsø sin bortgang. En stor takk til Osen sykeheim for god pleie og omsorg.

Oddbjørg m/familie

♦ Hjertelig takk for all deltagelse og gaver til Vanessa i forbindelse med vår kjære Vegars bortgang og begravelse. Marita og Vanessa, Sissel og Jostein med

familie

♦ Hjertelig takk for all vennlig deltagelse, blomster og pengegave til gr 4 ved Åfjord helsesenter, og Åfjord blomsterfond i anledning vår kjære Jørgen Arnt Skarsvaag sin bortgang og begravelse. En spesiell takk til Åfjord helsesenter gr. 4 for god pleie og omsorg

Greta, Tor Ole, Jan Arne og Åge med familie

♦ Hjertelig takk for minnegave gitt til Åfjord pleie og omsorg, omsorgsboliger fløy B, i forbindelse med Ragna Humstad sin begravelse.

Gunnveig Årbogen Ugedal, Åfjord pleie og omsorg

♦ Hjertelig takk for minnegave gitt til Åfjord pleie og omsorg, trivselstiltak ved Åfjord Helsesenteret, i forbindelse med Jon Singasaas sin begravelse.

Aud-Elin B. Vingen, Åfjord pleie og omsorg

♦ Hjertelig takk for minnegave gitt til Åfjord pleie og omsorg, gruppe 4 ved sykehjemmet, i forbindelse med Jørgen Skarsvaag sin begravelse.

Aud-Elin B. Vingen, Åfjord pleie og omsorg

♦ Hjertelig takk for all vennlig oppmerksomhet i anledning Einar Erikstein sin sykdom og bortgang.

Jorunn

♦ Hjertelig takk for vennlig deltagelse, blomster og minnegaver ved Arnfinn Normann Grøttings bortgang og begravelse.

Solfrvud, Sten Arve m/familie, Terje m/familie, Arne Helge, Morten m/familie

♦ Hjertelig takk for blomsterhilsener og pengegaver til Stokkøy blomsterfond, i forbindelse med vår kjære Eldbjørg Harsvik sin bortgang 13. mars 2020, og begravelse 27. mars 2020. Det siste halve året fikk Eldbjørg ei god tid hjemme. Tusen takk til sokneprest Kristian Kjenes, organist Astrid Elvebakk og solistsanger Frode Edvardsen, som alle bidrog til at det ble en sterk og vakker høytidsstund i Stoksund kirke. Barna Wenche og Heidi, barnebarna Jeanette og Aleksander, sammen med Kristian Kjenes fremførte gode og vakre minneord om Eldbjørg sitt liv, slik hun var for familien. Det ble en sorgtung, men verdig og pen avskjed med Eldbjørg.

Odd, Wenche og Heidi

♦ Tusen takk for all oppmerksomhet i anledning min 90 årsdag.

Hilsen Åshild Stjern

VÅRE KJÆRE

DØPTE

ÅFJORD KIRKE

05.04.2020 Emilia Strand Sandmo

ROAN KIRKE

26.04.2020 Abel Bye-Vollvik

26.04.2020 Lotte Bye-Vollvik

DØDE

OSEN KIRKE

22.03.2020 Olav Ingvald Hepsø
f. 1933

10.04.2020 Benjamin Olai Skjervø
f. 1937

02.05.2020 Liv Volden Wik f. 1931

ROAN KIRKE

15.04.2020 Svein Asle Jenssen
f. 1949

25.04.2020 Geir Østvik f. 1979

ÅFJORD KIRKE

12.03.2020 Jostein Kåre Bårdli
f. 1939

23.04.2020 Johan Hanasand f. 1943

STOKSUND KIRKE

26.02.2020 Karlotte Pauline Sørgård
f. 1925

13.03.2020 Eldbjørg Mildrid
Harsvik f. 1949

16.04.2020 Liv Jorunn Olsen f. 1945

22.04.2020 Rolf Paul Edvard Lines
f. 1949

25.04.2020 Gudrun Bergliot Lian
f. 1929

22.05.2020 Hjalmar Johannes
Sørgård f. 1927

INFO!

Gravplassen på Brandsfjorden heter HOFSTAD GRAVPLASS. I dagligtale sier man Hopstad, men skrive-måte er Hofstad.

Osen Kirke.

Roan Kirke.

Åfjord Kirke.

Stoksund Kirke.

På grunn av plassmangel måtte vi i dette nummeret dessverre kutte ut henvisning til bibelt tekst og hvilken søndag i kirkeåret vi har.

GUDSTJENESTER I OSEN

SØNDAG 28. JUNI

SKJERVØYA KL 17.30

Friluftsgudstjeneste ved Einar Strøm.

SØNDAG 9. AUGUST

OSEN BYGDETUN, VINGSAND

KL 13.00. Friluftsgudstjeneste ved Kristian Kjenes.

SØNDAG 16. AUGUST

OSEN KIRKE KL 11.00

Dåpsgudstjeneste.

SØNDAG 30. AUGUST

OSEN KIRKE KL 11.00

Konfirmantjubiläum ved Einar Strøm.

LØRDAG 12. SEPTEMBER

OSEN KIRKE KL 11.00

Konfirmasjonsgudstjeneste ved Einar Strøm.

LØRDAG 12. SEPTEMBER

SETER KAPELL KL. 15.00

Konfirmasjonsgudstjeneste ved Einar Strøm.

SØNDAG 27. SEPTEMBER

OSEN KIRKE KL 15.00

Høsttakkefest, presentasjon av konfirmanter og innsettelse av Einar Strøm som sokneprest i Osen.

GUDSTJENESTER I ROAN

SØNDAG 28.06

ROAN KIRKE KL 11.00

Gudstjeneste ved Einar Strøm. Oftring til Menighetens arbeid.

SØNDAG 05.07

ROAN KIRKE KL 11.00

Gudstjeneste kl 12.00.

SØNDAG 09.08

ROAN KIRKE KL 11.00

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes. Oftring til Blå Kors Norge.

SØNDAG 23.08

ROAN KIRKE KL 11.00

Ordinasjonsgudstjeneste ved Einar Strøm. Oftring til Sjømannskirken.

SØNDAG 13.09

ROAN KIRKE KL 11.00.

Konfirmasjonsgudstjeneste ved Einar Strøm. Oftring til Kirkens bymisjon.

SØNDAG 27.09

ROAN KIRKE KL 11.00

Gudstjeneste ved Einar Strøm. Presentasjon av nye konfirmanter. 50- og 60-årskonfirmantjubiläum.

GUDSTJENESTER I ÅFJORD OG STOKSUND

SØNDAG 12.07

ÅFJORD KIRKE KL 11.00

Gudstjeneste ved Einar Strøm. Oftring til Barnevakten.

SØNDAG 12.07

STOKSUND KIRKE KL 14.00

Gudstjeneste ved Einar Strøm. Oftring til Barnevakten.

SØNDAG 26.07

ÅFJORD KIRKE KL 11.00

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes. Oftring til menighetsarbeidet.

SØNDAG 26.07

STOKSUND KIRKE KL 14.00

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes. Oftring til menighetsarbeidet.

SØNDAG 16.08

ÅFJORD KIRKE KL 11.00

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes. Oftring til Ungdom i Oppdrag.

LØRDAG 29.08

STOKSUND KIRKE KL 11.00

Konfirmasjonsgudstjeneste ved Kristian Kjenes. Oftring til Menighetsarbeidet.

SØNDAG 30.08

ÅFJORD KIRKE KL 10.00

Konfirmasjonsgudstjeneste ved Kristian Kjenes. Oftring til Menighetsarbeidet.

SØNDAG 30.08

ÅFJORD KIRKE KL 12.00

Konfirmasjonsgudstjeneste ved Kristian Kjenes. Oftring til Menighetsarbeidet.

SØNDAG 13.09

ÅFJORD KIRKE KL 18.00

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes. Oftring til Menighetens Misjonsprosjekt.

SØNDAG 20.09

ÅFJORD KIRKE KL 11.00

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes. Presentasjon av årets konfirmanter. Oftring til Menighetsarbeidet.

SØNDAG 20.09

STOKSUND KIRKE KL 18.00

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes. Presentasjon av årets konfirmanter. Oftring til Menighetsarbeidet.

SØNDAG 27.09

ÅFJORD KIRKE KL 11.00

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes. 50- og 60-årskonfirmantjubiläum.

SØNDAG 27.09

STOKSUND KIRKE KL 18.00

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes. 50- og 60-årskonfirmantjubiläum.

KOM I KONTAKT MED OSS

OSEN KIRKEKONTOR:

Osen menighet
Rådhusveien 13, 7740 Steinsdalen
E-post: osen.sokn@osen.kommune.no
Telefon kirkeverge: 909 44 232

Kontordager:

Kirkeverge:
Mandag og tirsdag 10.00 - 14.00
Sekretær
Tirsdag 10.00 - 14.00 // Tlf 909 63 482

Private telefoner:

Signe Lillian Fagerdal Nordmeland, kirkeverge
tlf 901 67 762
Anita Svee, sekretær tlf 959 27 587
Siv Trine Haldaas, organist tlf 918 79 162
Håvard Eian, kirketjener og kirkegårdsarbeider
tlf 915 71 723
Ann Jorid Gåsmo, kirketjener Seter tlf 415 78 007

ROAN KIRKEKONTOR:

Roan menighet
Storflotta, 7180 Roan
Telefon 926 19 802/480 85 726
E-post: kirkekontoret@roan-kirken.no

Kontordag:

Onsdag 09.00 - 15.00
www.kirken.no/afjord

ÅFJORD KIRKEKONTOR:

Åfjord og Stoksund menighet
Øvre Årnes 6A (samme inngang som
Åfjord Regnskapskontor/Norgesregnskap)
Telefon 72 53 58 80
Telefontid: Mandag-fredag kl 09.00-16.00
Betjent kontortid:
Tirsdag og torsdag: kl 12.00-14.00
Avtaler kan gjøres utenom betjent kontortid
E-post: kirken@afjord.kirken.no
www.kirken.no/afjord

Private telefoner:

Brit Helen Hoås, kirkeverge, tlf 480 85 726
Kristian Kjenes, sokneprest tlf 922 26 783
Stine Kjenes, menighetspedagog tlf 922 14 357
Ruth Marine Murvold, menighetsforvalter tlf 901 98 174
Tone Foss, diakoniarbeider tlf 913 73 969
Astrid Elvebakk, organist, tlf 984 73 174
Ole Petter Halsvik Skansen, kirketjener tlf 477 09 093
Kjell Ove Aaberg, gravplassarbeider Åfjord, tlf 926 04 553
Reidar Moen, kirketjener Stoksund tlf 901 09 251
Tor Nilssen, ass. kirkeverge tlf 926 19 802
Siv Trine Haldaas, organist tlf 918 79 162
Odd Arve Nygård, gravplassarbeider Roan, tlf 940 34 348

BLOMSTERFONDENE

Blomsterhilsener

I forbindelse med begravelse kan minnegave til blomsterfondet bestilles ved å betale inn på blomsterfondets konto. Husk å skrive hvilken begravelse det gjelder og hvem det er fra. Påførende får en oversikt over hvem som er givere.

ÅFJORD BLOMSTERFOND

Kontonummer 4345.49.24003
Inger Skansen, tlf 909 57 522

INNLANDET BLOMSTERFOND

Kontonummer 4345.10.50789
Ingvill Harbak, tlf 457 96 611

STOKKØY BLOMSTERFOND

Kontonummer 4345.10.52498
Roar Guttelvik, tlf 915 79 410

LINESØY BLOMSTERFOND

Kontonummer 4345.10.22769
Kari Stensheim, tlf 92 65 70 13

ROAN BLOMSTERFOND

Kontonummer 4345.12.63952
Iren Viken, tlf 411 23 357

BRANDSFJORD BLOMSTERFOND

Kontonummer 4345.12.63960
Rakel Strøm, tlf 995 21 459

OSEN BLOMSTERFOND

Kontonummer 4345.11.91 285
Bestilling kan skje i sentralbordet ved
Osen kommunehus
Mandag - fredag kl 08.00 - 15.00
Tlf 72 57 82 00

MENIGHETSBLADET

Menighetsblad for Osen, Roan, Åfjord og Stoksund

Utgiver:
Osen menighetsråd
Roan menighetsråd
Åfjord og Stoksund menighetsråd

Redaktør: Sølvi Murvold
Redaksjon: Stine Kjenes, Karin Dokset,
Brynhild Strøm Nilssen, Morten Stene og
Signe Lillian Fagerdal Nordmeland.

E-post: menighetsbladet@afjord.kirken.no

Redaksjonsadresse og utgiversted:
Øvre Årnes 7, 7170 Åfjord
Layout: Aurora Design & Media as
Trykk: Skipnes Kommunikasjon

Bladpenger og annonsebetaling sendes:
Menighetsbladets kononummer:
4345 06 19214
Vipps: 112535
Frivillig abonnement kr 250,- per år

Stoff til neste nummer må være hos
redaksjonen senest 31.08.2020.

Bibelverset

Når en innflytter bor i landet hos dere, skal dere ikke gjøre urett mot ham. Innflytteren skal være som en av deres egne landsmenn. Du skal elske ham som deg selv. For dere har selv vært innflyttere i Egypt. Jeg er Herren deres Gud.

Jeg var enebarn i mine sju første leveår. Henning og Kristin ble født i henholdsvis 1960 og 1961. Det var vel ikke fritt for at jeg ble litt bortskjemt i de åra. På mor sin side var jeg til og med eneste barnebarn fram til 1960, så det manglet ikke på oppmerksomhet. Bestefar, Trygve Hepsø, hadde jo m/s Storis, og drev blant annet med sildefiske, også her omkring. Jeg var ikke gamle karen, men fikk være med å ro med loddet inne i Brattgjerdfjorden et par ganger. For ei opplevelse! Bare ved å slepe på loddet kunne bestefar si om det var sild i fjorden eller ikke. Et mysterium, og jeg var mektig imponert. Ellers var det jo høytid når Storis kom heim etter en lang sesong. Det var ikke fritt for at det vanket både det ene og det andre da. Forresten fikk jeg være med onkel Stener & co på Storis senere i et par sommersesonger. Ettersom vi hadde gård, var jo onna-arbeid noe som hørte til. Før høsten 1961 hadde vi hest til å dra alle slags redskaper, og jeg fikk tidlig lære å handtere den. En gang gikk det imidlertid galt. Det kunne sikkert vært verre, men for meg var det dramatisk nok. Vi hadde allerede tatt i bruk elektrisk gjerde til kyrne som var på beite. Det var midt i høyonna, og høyet ble henta på ekrene der hesjene stod, og kjørt med hest og høyvogn inn på låven. Det var varmt og i en liten pause skulle onkel Wilhelm, som var med på onna den dagen, inn og hente seg vann for å slukke tørsten.

Jeg sto oppi høyvogna med taumene og venta. Plutselig gjorde hesten et byks, og raste av gårde nedover ekra. Jeg var akkurat lang nok til at haka rakk over framkarmen på høyvogna. Da var det ikke enkelt å rope «Prrooo»! Jeg så en skygge komme fykende fra buret og nedover på skrå mot der hesten for. Det viste seg å være onkel Gudmund. I rasende tempo greide han å avskjære hesten, fikk tak i beislet, og fikk til slutt stoppa hesten. Jeg tok nok litt til tårene, men mest syntes jeg nok det var spennende. I følge onkel Wilhelm er det nok ingen som har løpt så fort noen gang som onkel Gudmund gjorde den dagen. Etterpå var det allmenn enighet om at hesten måtte ha kommet borti det elektriske gjerdet og blitt skremt. I 1961 var det ikke bare søstra mi som kom til Sundet. En Volvo Krabat, bensindrevet og med 32 hestekrefter, ankom med dertil hørende tilhenger, harv, plog og slåmaskin. Stor stas! Pappa hadde aldri prøvd ei slik maskin før, så det var Jakob Osen (Tillegget) som kjørte traktoren fra Teigens maskinforretning på Steinkjer heim til Sundet. Hestens tid var forbi i Sundet, sjøl om den fikk gå rundt på gården ennå et års tid. En stor opplevelse var det å reise til Trondheim en sommer etter slåttonna, med femti kroner i lomma. Alle pappas brødre jobba i byen etter hvert, og en av dem, Ivar, jobba hos Chr. Rian musikk-radio-TV. Der spurte jeg om de hadde Beatlesplata «She loves you», og

selvfølgelig hadde de den. Da jeg fikk på øretelefonene og fikk høre musikken, var jeg solgt. Da jeg etterpå fikk plata, som jeg kjøpte med egne penger, var jeg i en helt annen verden.

Ettersom dette er skrevet for menighetsbladet, tar jeg med ei lita skildring fra konfirmasjonstida i 1968. Presten, nylig avdøde Einar Eriksstein, var en myndig og streng, muligens også rettferdig kar. Vi «gikk for presten», som det het på den tida, i noen uker før selve konfirmasjonen. Overhøring og konfirmasjon foregikk i en og samme gudstjeneste. I noen av disse dagene før konfirmasjonen var det særdeles varmt i været. I friminuttene la vi oss derfor alle sammen på plena framfor kirka, ved minnebautaen som står der. I varmen var det naturlig at vi tok av oss en del klær og fikk lufta oss litt. Da kom presten ut på trappa og sa at det der var ikke noe særlig. «Halvnakne ungdomar sømer seg ikkje her!» Vi flira litt, men fikk etter hvert anna å tenke på. For å ordne opp i dette «usømelege» kommanderte presten oss guttene til å løpe rundt kirka. Jentene derimot, de fikk fortsette å sole seg på plena. «Det var da det, og itte nå» var det en kjent dikter som sa. Så sant som det er sagt. Vel, disse små minnene får være mitt bidrag denne gang. Takk til *Inge* som sendte utfordringen til meg. Jeg vil videre gjerne utfordre *Linda Thung Strøm* til å skrive neste innlegg i denne spalten.

TOR INGE SUNDET, OSEN

7170

Åfjord Regnskap AS

Norgesregnskap

www.norgesregnskap.no
Tlf 72 53 53 50 | afjord@norgesregnskap.no

Vi hjelper deg med blomster til alle anledninger

Hageland
ÅFJORD, TLF 72 53 12 33

GJENSTANDEN

KIRKESKIPET I STOKSUND KIRKE

Har du vært i Stoksund kirke så har du sikkert lagt merke til det flotte kirkeskipet som henger i midtgangen. Men har du hørt historien om skipet? Vår historie om skipet starter med vår egen prestefrue, Stine Kjenes. I 2018 var hun på omvisning i Lade kirke. Daværende sokneprest, Jan Asbjørn Sagen, fortalte til forsamlingen at det som burde vært kirkeskipet i Lade kirke var å finne i Stoksund kirke. Og at det muligens var tyvgods. Det er ikke hverdagskost å få en slik historie fortalt, så dette har vi prøvd å finne ut mer om.

Skipet er en fregatt med 18 kanoner på hver side og med tremaster. Det danske flagget akterut ser ut som et dansk marineflagg. Hvis en søker i digitalmuseet finner en liknende flagg under «Flagg danske krigsskip». I følge Store Norske Leksikon var det vanlig med fregatter av denne typen på 1700-tallet, så det er grunn til å anta at skipet ble bygget da. Norge var jo også under dansk styre på den tiden.

På sidene av skipet er det ført inn en tekst:

«Aar 1825 er jeg af Bøggmester Hans Wig (?) Foræret til Stoksunds Kierke. ... .. (?) er mit Navn. Nu vil jeg her, bestandig have min Havn. Og på den andre siden: « ... .. (?) Jeg haver omtrent 150 Aar været i Lade kirke til ... .. (?)».

En god del av teksten har kommet bort i årene som har gått, men noe er fortsatt mulig å tyde.

Men hvis skipet egentlig hørte til i

Kirkeskipet i Stoksund kirke med det danske flagget akter.

Lade kirke, hvordan var det med skip i den kirka? En ung herremann ved navn Christian Rønning fra Rønningen Gård i Trondheim hadde fått hyre som sjømann. På en av sine turer kom skipet hans ut for et forferdelig uvær i Atlanten. Christian Rønning ba til Gud om at han måtte overleve og lofte vår Herre at han skulle lage et kirkeskip om livet hans ble spart. Christian ble bønnhørt og han holdt sitt løfte. Så slik fikk Lade kirke ett nytt kirkeskip.

I heftet som ble gitt ut i forbindelse med kirka sitt 150-års jubileum står det at skipet ble gitt av en velhavende borger i Trondheim i 1825, til Stoksund kirke. Men hvordan hadde det seg at kirkeskipet kunne være tyvgods? Jan Asbjørn Sagen forteller at det er en vandrerhistorie som har fulgt skipets historie. Det sies at det var noen håndverkere på jobb i Lade kirke som syntes skipet var så fint. Da de var ferdig med jobben i Lade kirke, tok de skipet med seg, og

ingen visste noe mer, før det etter en tid dukket opp i Stoksund kirke.

Per Øverland, prest, universitetslektor og førsteamanuensis ved NTNU i etikk og kirkehistorie kjenner ikke til denne historien om kirkeskipet, men verken han eller Sagen si for sikkert hvordan kirkeskipet i Stoksund kirke kom til eie. Men skipet har vært i Stoksund kirke i 195 år, så det har nok kommet for å bli.

TEKST OG FOTO: SØLVI MURVOLD

GRAVSTELL OSEN KIRKEGÅRD

Nord-Fosen Bygdeservice SA tilbyr stell av gravsteder på Osen Kirkegård.

Vi inngår avtaler for 1 år på opparbeiding av bed, stell til påske, sommerblomster, kantklipp, lusing og vanning. Opprydding på høsten med planting av høstlyng, og pynting til jul.

For priser og avtaler, kontakt Nord-Fosen Bygdeservice SA
Tlf 45 87 37 70 eller nordfosen@bygdeservice.no

